

"Άδελφοί μου,

"Στώχευται καλῶς ἐν Κυρίω πάντοτε".

Σήμερον θα διμιλήσωμεν δια ταύτα κοινά θεῖα σημεῖα μέσα στα φαινόμενα τῆς ζωῆς, μέσα εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν συμπάντων, τα σημεῖα ταῦτα ἔχουν παρεξηγηθῆ πολὺ πολλῶν ἔρευνητῶν τοῦ παρελθόντος, παρεξηγηθῆ σε ἀφάνταστον βαθμόν.

Ταύτα κοινά σημεῖα, εἶναι, πρῶτον, τα 'Ἄγιοπνευματικό κῦμα τῆς ζωῆς, προσέξετε τὴν φράσιν, ὅχι τὸ AFIO ΙΙΙΕΥΜΑ, τα 'Ἄγιοπνευματικό κῦμα τῆς ζωῆς πού εἶναι μία μορφή τοῦ Νοῦ σε διαφόρους συνδυασμούς οἱ διόποτε συνδυασμοὶ μᾶς δίδουν μίαν ύποσυνείδησιν, μια μορφήν συνειδήσεως, ἀργότερα καὶ μια μορφή ἡ οἵ εἴπωμεν αὐτοεπιγνώσεως, ὅχι καθαρῶς ὡς τὴν γνωρίζωμεν ὡς ἄνθρωποι, ἀλλά, σε κάθε φαινόμενον τῆς ζωῆς θα δοῦμεν αὐτό τὸ κῦμα να μᾶς δίδῃ διαφορετικήν ἔκφρασιν.

"Εχομεν τὸν ἡλεκτρισμόν. 'Ο ἡλεκτρισμός μέσα στο φαδισφάνον μᾶς δίδει ἥχον, μέσα σ' ἓνα ἡλεκτρικόν λαμπτήρα μᾶς δίδει φῶς, σε μίαν ἄλλην συσκευήν μᾶς δίδει θερμότητα, δίδιος καὶ διάτοις ἡλεκτρισμός..... δέν εἶναι; Αὐτό τὸ κῦμα τῆς ζωῆς Νοῦς στούς διαφόρους του συνδυασμούς εἰσέρχεται εἰς τὸ δρυκτόν βασίλειον, εἰς τὸ ζωϊκόν βασίλειον, εἰς τὸ φυτικόν βασίλειον, στὸν ἄνθρωπον, θα τὸν δοῦμεν σε συνδυασμούς κοινούς. Τὸ ἄνθρωπινον σῶμα, συνιηρεῖται καὶ τρέφεται ἀπό τροφάς αἱ διόποτε προέρχοντας ἀπό τὸ ζωϊκόν καὶ φυτικόν βασίλειον καὶ δρυκτόν βασίλειον, καὶ κτίζεται τὸ θλικόν σῶμα, τὸ δίδιον θα ποῦμεν καὶ για τὰ φυτά καὶ για τὰ ζῶα, καὶ, βλέπομεν τὴν οἰκονομίαν μέσα εἰς τὸ φαινόμενα τῆς ζωῆς, μέσα στα σύμπαντα, τόσον εἰς τὸ παχυλόν θλικόν σύμπαν, καὶ προχωρῶ, καὶ εἰς ἄλλα σύμπαντα ὡς τὸ Ψυχικόν σύμπαν, ἔχομεν τούς κερδούς τῶν συναισθημάτων.

Τὸ δίδιο κῦμα αὐτό τῆς ζωῆς μᾶς δίδει τὸν ἄδιον φόβον εἰς τὸ ζῶον διπλῶς μᾶς τὸν δίδει καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον, σ' ἓναν παιδίον, σ' ἓναν ηγετό, μᾶς δίδει τα τόια χαρακτηριστικά ζηλοτυπίας, ἐνδεικνύεται φόβος πού δόηγεται στὴν δραπαγήν, πού δόηγεται εἰς τὸ φαινόμενον τοῦ κέντησθατού, θα τὸ δοῦμεν καὶ στὸ ζωϊκόν βασίλειον, θα τὸ δοῦμεν ἀκόμα καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ, εἶναι ἀναγκαῖα οἱ καταστάσεις αὐτές πού θα δόηγήσουν ἀργότερα σε ἄλλες σοφίτερες, δραστήρες καταστάσεις.

Καὶ ἔτσι θα δοῦμεν δτε καὶ αὐτῇ ἡ οἰκονομία μέσα στα φαινόμενα τῆς ζωῆς μπορεῖ να μετατεθῇ ἀπό τὸ ἔνα βασίλειον εἰς τὸ ἄλλο βασίλειον, ἀπό τὸ δρυκτόν βασίλειον στὸ φυτικόν καὶ εἰς τὸ ζωϊκόν βασίλειον. Ιδγου χάριν ὠρισμένες ούσεις μέσα στὸν ἄνθρωπινον ἡ ζωϊκόν ὀργανισμόν μπορεῖ να μᾶς δώσουν τὸν φόβον, τὸν θυμόν την δργήν, τὴν ήρεμίαν, τὴν γαλήνην, ἀλλά, αὐτῇ εἶναι φαινόμενα μέσα στὴν ζωήν καὶ ὅχι ἡ ζωή ἡ ζῶα.

'Η δραδδοξός ἐπιστήμη ἔχει ἀνακαλύψει δτε με ὠρισμένες ἐνέσεις τώρα μπορεῖ ἔνας ἄνθρωπος πού λογίζεται νευρασθενής να ήρεμήσῃ, να δρδολογισθῇ καὶ πολλά τέτοια, ἀλλά ωτόδον, δέν θα ποῦμεν δτε αἱ ἐνέσεις καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτῷ ἐπιδροῦν εἰς τὴν ψυχήν αὐτοεπιγνωστιν, τὴν ἀτομικότητα τοῦ ἄνθρωπου. Μπορεῖ να ποῦμεν δμως δτε, ἔχουν κάποιαν προσωρινήν ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς παρούσης τοῦ ἄνθρωπου προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως. Τὸ δίδιον θα ποῦμεν καὶ για τές τροφές πού παίρνεται δ ἄνθρωπος ἀπό τὸ ζωϊκόν βασίλειον. Ηγή φαντασθῆτε δτε μεταφέροντας εἰς τὸ παχυλόν θλικόν σῶμα ἐνδεικνύεται μόνον τὰ χαρακτηριστικά τῆς παχυλῆς οὔλης ἀπό τὸ σῶμα τοῦ ζῶου εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἄνθρωπου, ἀλλά καὶ πολλά πού θα λέγαμεν-έσφαλμένως φυσικά - ψυχικά.

Λόγου χάριν, ἐνδεικνύεται τῶν πουλλερικῶν, τῶν ἀρνιῶν ἡ φοβία, δ τρόμος, μεταφέρεται εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ ἄνθρωπου πού συντηρεῖται μὲ τὸ κρέας τῶν ζῶων αὐτῶν. Παρετηρήθη αὐτό καὶ ἔχει μελετηθῆ, ωτόδον, αὐτό τὸ φαινόμενον δέν θα δόηγήσῃ εἰς τὸ συμπέρασμα δτε, μέρος τῆς ψυχῆς τοῦ ζῶου, ὡς ἡ ψυχή να ἡτο κάτι πού τεμαχίζεται οὐ μικρό μικρό κομμάτια, μεταφέρεται εἰς τὴν ψυχήν τοῦ ἄνθρωπου ἡ δοκία εἶναι ἀπό μικρό μικρό κομμάτια ταῦτα ἔχουν ποιηθεῖσαν τὸν θα δέντεικασταθοῦν με κάτια ἄλλα ἀπό τὸ ζωϊκόν βασίλειον.

Εἰς τὴν ἔρευνάν σας θα δητε δτε, ἡ παρούσα προσωπικότητα τοῦ ἄνθρωπου, προσωπικότητας αὐτοεπιγνωστιν εἶναι κάτι πού δέν ἔχει σταθερόν σημεῖον συμπεριφορᾶς, καὶ δταν εἰσέλθωμεν στὸ κέντρον αὐτῆς τῆς προσωπικότητος θα βροῦμεν, τὸ κέντρον, Κέντρην

πρωσαπικδητα αύτοεπίγνωσιν ποῦ, πλέον αὐτή εἶναι αἰωνία εἰς τὴν οὐσίαν καὶ εἶναι τὸ κέντρον λῆψεως ἐντυπώσεων.

Τὸ κέντρον αὐτὸν εἶναι δὲ πραγματικὸς ἑαυτὸς ψυχὴ αύτοεπίγνωσις καὶ Μόνιμη πρωσαπικδητης αύτοεπίγνωσις, τὸ κέντρον αὐτὸν δῆμος ἔχει ἀκτῖνες πολλές πού δόηγοῦν σὲ περιφέρεια. Τέσσερα ποὺ οἱ ἀκτῖνες αὐτές ἐφάπτονται τῇ περιφερείᾳ εἶναι ή συμπεριφορᾶς τῆς παρούσης προσωπικδητος αύτοεπιγνώσεως, καὶ, αὐτὰ τὰ σημεῖα δέν εἶναι σταθερά διέτι, ή περιφέρεια εύρυνεται η συμικρύνεται, προσέξετε τὴν παρομοίασιν αὐτήν.

"Η πρωσαπικδητης αύτοεπίγνωσις ἑαυτὸς μας διαρκῶς ἀλλάζει. Ναὶ θέλεγα δτι ἐπηρεάζονται τὰ σημεῖα αὐτὰ πολὺ καὶ ἀπὸ τές τροφές πού παίρνει δὲ ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ τὴν ποιετητα, ψυχονοητική τῶν τροφῶν αὐτῶν τῶν ζῶν. Μ' αὐτὸν δέν θέλω να πῶ δτι η πρωσαπικδητης αύτοεπίγνωσις τοῦ ἀνθρώπου κτίζεται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τές ἴδιατητες τῆς ὑπάρχειας τῶν ζῶν πού φονεύεται για να τραφῆ, ἀλλά, ἔνας τρόπος εἶναι καὶ αὐτὸς. Καὶ αὐτὸς δὲ τρόπος εἶναι ποὺ ἔχει παρεξηγήθη καὶ πολλοὶ ἔχουν φθάσει στὸ συμπέρασμα δτι τὰ ζῶα ἐνσαρκώνονται εἰς ἄνθρωπον.

Καμμίαν σχέσιν περισσότερην δέν εἶχει η ψυχικὴ ἐπίδρασις ὡς φύσιος καὶ διάφορες ἄλλες καταστάσεις πού μεταφέρονται ἀπὸ τὰ ζῶα, ἀπὸ τὸ ζωϊκὸν βασίλειον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν παχυλήν ὑλην, τὴν σάρκαν, η δποία μέσον τοῦ Γόμου τῆς θυσίας συντηρεῖ τὸ οὐλικὸν σῶμα τοῦ ἀνθρώπου. Κι ὅπως τὸ οὐλικὸν σῶμα δέν εἶναι δὲ ἑαυτὸς, τὰ συναντήθηματα καὶ οἱ σκέψεις δέν εἶναι δὲ ἑαυτὸς, ἔτσι δὲ ἑαυτὸς μας εἶναι κάτι, πολὺ πολὺ διαφορετικό, κάτι πού δέν ἔγινεν ἀπὸ ζῶον οὔτε μπορεῖ να ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν ζῶν. "Δλλοι κύκλοι ἐξελίξεις ἐκεῖνοι πού δόηγοῦν εἰς Ἀγγελικᾶς ἐξελίξεις, ἀλλη η ἐξελίξεις τοῦ ἀνθρώπου μέσον τῆς Ἰδέας τοῦ Ἀνθρώπου, τῆς Ὁντοποιήσεως καὶ τῆς Θεώσεως.

"Υπάρχουν κοινά σημεῖα μέσα εἰς τὸν παχυλὸν οὐλικὸν κόσμον, αὐτὸν θέλετε δεχθοῦμεν, καὶ εἰς τὸν ψυχικὸν κόσμον, ἀκόμα, καὶ εἰς τὸν κατώτερον Νοητικὸν κόσμον, ὑπάρχει ἐπίδρασις πρωτίστως ἐπὶ τῶν ζῶν, οἰκιακῶν, ἐπίδρασις ἀπὸ τοὺς κυρίους των, ἐπίδρασις ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πού εἶναι εἰς τὸ περιβάλλον τῶν οἰκιακῶν ζῶν. Μ' αὐτὸν δέν θέλουμεν δτι, ἔνας ἄνθρωπος ἔχει γίνει ζῶον, προσέξετε τὰ σημεῖα αὐτά. Μπορεῖ να ἐφάπτωνται οἱ κύκλοι ἀν οἱ περιφέρειες ἀνοίγουν, τὰ κέντρα ὅμως τῶν κύκλων ποτέ δέν ἐδρπτονται, καὶ τὰ κέντρα τῶν κύκλων εἶναι εἰς τὴν μίαν περίπτωσιν η θεῖα Μονᾶς ἑαυτὸς, ψυχὴ αύτοεπίγνωσις καὶ Μόνιμος πρωσαπικδητης, εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν η ἀρχαγγελική καὶ Ἀγγελική ὑπόστασις μέντον ἔναν ἄλλον κύκλον ἐξελίξεις πολὺ διαφορετικόν.

"Ωστε, ποτέ δέν εἶχει ἐνσαρκωθῆνε εἰς ἄνθρωπον κανένα ζῶον οἰουδήποτε εἴδους, καὶ δταν λέγω ἄνθρωπον ἐννοῶ, ἔναν ἑαυτὸν ἐσώτερο ψυχῆν αύτοεπίγνωσιν μέντοιτητα να θεωθῇ, δηλαδή να αἰσθανθῇ δτι εἶναι. "Ο πολὺ Ἡγαπημένος τὸ εἶχεν θέσει αὐτὸν καθαρό εἰς τὸν Ιηκοδημόν. Εἰς ἑκ τῶν μαθητῶν ἦτο παρών εἰς τὴν δλην συνομιλίαν. Πίστευαν δρισμένοι εἰς τὴν μετεμψύχωσιν καὶ τότε καὶ πολλοὶ Ἐβραῖοι, πιστεύουν ἀκόμα εἰς τὴν μετεμψύχωσιν.

"Ο πολὺ Ἡγαπημένος ΚΥΡΙΟΣ μας τὸ ἔθεσε καλῶς. "Ούδετες ἀναβέβηκε πρός τὸν ΠΑΤΕΡΑ εἰ μή δ κατελθῶν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ" Αὐτὸν εἶναι καθαρόν.

Δέν ἀνεβαίνει πρός τὸν ΠΑΤΕΡΑ τὸ παχυλὸν οὐλικὸν σῶμα διέτι, σάρξ, δέν εἰσέρχεται εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, τὸ Πνεῦμα εἶναι πού ζωποιεῖ, προσέξετε εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸν, οὔτε ἀκόμα καὶ τὸ ψυχικὸν σῶμα, τὸ σῶμα τῶν συναντηθημάτων, ἀδυναμίων, ἀτελειῶν, ἀφροσύνης θέλετε εἰςέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, προσέξετε καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸν, οὔτε καὶ τὸ κατώτερον Νοητικὸν σῶμα ἀκόμα θέλετε εἰςέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. "Η Μόνιμη πρωσαπικδητης εἶναι ἀκριβῶς η ὀντότητης η δποία κατῆλθε ἀπὸ τὸν Οὐρανόν ὡς ψυχὴ αύτοεπίγνωσις καὶ εἶχει ἐνδυθῆ Νοητικὸν σῶμα, ψυχικὸν σῶμα καὶ παχυλὸν οὐλικὸν σῶμα, ἐξ αὐτῶν παίρνει ἐμπειρίες, τὰ ἀποτινάζει καὶ ἀποκομίζει τὰς ἐμπειρίας της, μαζὶ της. Σάρξ καὶ αἷμα, καὶ με τὴν λεξιν αἷμα, οἱ Ἰουδαῖοι ἐπίστευαν τὴν ψυχήν. Σάρξ καὶ αἷμα, ἐμεῖς ἐννοοῦμεν τές ἐπιθυμίες καὶ σκέψεις, δέν θέλετε εἰς τὸν Οὐρανῶν.

"Ἐπίσης καθαρό τὸ ἔθεσε καὶ δ τὸν Ἐθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος, τὸ ἔθεσε πολὺ πολὺ καθαρό τὸ σημεῖον αὐτό. "Οταν ἐλεγεν τὸ φθαρτὸν θέλετε εἰς τὴν ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν θέλετε εἰς τὴν ἀθανασίαν. Καὶ εἶχαμεν ἐξηγήσει δτι η Μόνιμη πρωσαπικδητης αύτη...../3

τοεπίγνωσις ἐνδεδυμένη τῷ ράκῃ, τῷ ὑλικῷ ράκῃ φαίνεται, παρ' ὅλον πού εἶναι ἀθάνατος ὡς θυητῇ καὶ ἄφαρτῃ ὡς φαρτῇ, διότι τῷ ράκῃ μὲν τῷ δποῖα ἔχει ἐνδυθῆ φθείροντα, αὐτῷ εἶναι πολὺ καθαρό.

"Ωστε, ὅτι ἐαυτὸς σας ψυχή αὐτοεπίγνωσις καὶ ἡ προέκτασίς του ἡ τοποχρονική Μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις, δηλαδὴ τὸ σημεῖον μέσα σας πού δέχεται ἐντυπώσεις καὶ γνωρίζετε σεῖς ὡς Ἐγώ, ποτὲ δέν ἔχει ὑπάρξει ὡς ζῶον, οἰουδήποτε εἴδους εἰς τὸ παρελθόν, οὔτε καὶ θ沫 ἐνσαρκωθῆ ζῶον εἰς τὸ μέλλον. Τύρα ἂν ὑπάρχει τὸ ζῶον μέσα εἰς τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, εἰς τές ἔχφρασίς τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως ἐαυτοῦ σας ἡ στέρεος σκέψεις σας; αὐτὸς μπορεῖ νὰ συμβῇ, διότι, ἔχω πεῖ δτι, μέσα εἰς τὸ κῦμα τὸ Ἀγιοπνευματικὸ τῆς οἰκονομίας αὐτῆς μπορεῖ νὰ μεταφερθοῦν καταστάσεις καὶ στοιχεῖα. Ὅπως μπωροῦμεν τὸν ἕδιον ἥλεκτρισμὸν νὰ τὸν διοχετεύσωμεν ταντοχρόνως καὶ νὰ διέλθῃ ἀπὸ τὸ ἔνα ἔργανον εἰς τὸ ἄλλον καὶ νὰ μᾶς δώσῃ μέσα σὲ μίαν τηλεοπτικήν υστερεήν καὶ φῶς καὶ ἥχον, ταυτοχρόνως. Προτοῦ δμως μᾶς δώσει τὸ δύο φαινόμενα αὐτὰ ζῶας καὶ πιθ πολλὰ ἀργότερα καὶ χρῶμα ἀργότερα, εἶναι καθαρῶς ἥλεκτρισμός, κατὰ τὸ ἀσύλληπτον καὶ ἄγνωστον ἀκόμη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δταν τὸ ξεχωρίσω ἀπὸ θετικὸν καὶ δρυητικὸν ἥλεκτρισμὸν τὸ δύο στοιχεῖα του.

"Ετσι καὶ αὐτὸς τὸ κῦμα ζῶῆς ὑπὸ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΡΕΓΥΜΑΤΟΣ, πολὺ Ἀγιοπνευματικά μᾶς δίδει τὸ φαινόμενα εἰς τὸ δρυκτόν, φυτικὸν καὶ ζωϊκὸν βασίλειον καὶ εἰς τὸν Ἀνθρώπον. Καὶ εἴχαμεν πεῖ δτι τὸ ὑλικὸν σῶμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ κατώτατά της στάδια εἶναι καθαρῶς Ἀγιοπνευματική, δμως δ ἀνθρώπος ὡς Μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις καὶ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ὡς καὶ ψυχή Αὐτοεπίγνωσις εἶναι Λογοῦκή.

Ποῦν εἶναι τὸ κοινὸν σημεῖον, ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ ἕδιον Ἀγιοπνευματική δσον καὶ Λογοῦκή, ἀφήνεται τὸ δμως τοποχρονικῶς ἐλευθέρα καὶ πολλές φορές καταντᾶ σατανική ὡς θᾶττα εἶχετε προσέξη διέ νὰ ἔξαγνισθῇ νὰ γίνη Ἀγγελική εἰς τὸ μέλλον.

"Ἐπαναλαμβάνω. Σεῖς ὡς Μόνιμη θεῖα Μονᾶς εἶσθε, ήσθι καὶ μένετε πάντοτε μέσα στὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἰς τὸν ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ τὴν θείαν Σατάστασιν μὲ ἐλευθερίαν προεκτάσεως ἀκτινοβολίων, ἡ ἀκτινοβολία ἡ δποῖα διέρχεται διέ τῆς Ἰδέας τοῦ Ἀνθρώπου, διέ τερχθενος ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ Ἀνθρώπος ἐαυτὸς σας ψυχή Αὐτοεπίγνωσις, εἶσθε σεῖς, θεία, Λίωνία, Οντότης. Προεκτεινομένη τοποχρονικῶς εἶσθε ἡ Μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἡ δποῖα πλέον ἐνδύεται ὑλην καὶ ούσιαν τῶν διαφόρων συμπάντων ἐντὸς τῶν δποῖων θᾶττα εἶκφρασή τὸν ἐαυτὸν τῆς ὡς φαινόμενον τῆς ζῶῆς. Ἡ σημερινή προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἐαυτὸς σας δπως καὶ παρελθοῦσα ἐνσαρκώσεις ήσαν ἐνδύματα καὶ ρόλοι εἰς θέατρον τοῦ φαινομένου τῆς ζῶῆς καὶ τίποτε περισσότερον διέ νὰ δώσουν εἰς τὴν Μόνιμη προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν μίαν θᾶττα εἶλεγα πολύτιμον ἐμπειρίαν.

"Ἐμπειρίαν, ἀφοῦ ἡ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις μὲ δλες τές ἀτέλειες της δίδει κάποιαν ἐμπειρίαν εἰς τὴν Μόνιμην προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν θᾶττα πρέπη νὰ εἶναι ἀγαγκαβα κατάστασις, καὶ εἶναι.

"Ἡ Μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἀφοῦ εἶναι προέκτασίς τῆς ψυχῆς αὐτοεπίγνωσεως ἡ δποῖα ψυχή αὐτοεπίγνωσις τῷ πάντα γνωρίζει καὶ ἔχει τὴν θείαν Πανσοφίαν ἐντὸς αὐτῆς, ἔχει ἀνάγκην τῆς ἐμπειρίας αὐτῆς;

Ναὶ, τὴν ἔχει. Τὴν ἔχει ἀνάγκην ἐμπειρίας ἔνας ἀρχιτέκτων δ δποῖος τῷ πάντα γνωρίζει θεωρητικῶς καὶ τώρα κατέρχεται μὲ τοὺς ἐργάτας διέ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν οἰκοδομήν καὶ νὰ λερώσῃ τὸ χέρια του μὲ τὸν πηλόν, νὰ ἀγκίξῃ πέτρες, νὰ γνωρίσῃ ἐμπειρικῶς δτι γνωρίζει θεωρητικῶς.

Πολὰ ἡ ἀνάγκη; Λύτο δέν εἶναι εὔκολον νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε τώρα, θᾶττα ἀντιληφθῆτε μετά τὴν θέωσιν, δταν ἀξιοποιήσετε τὸ τάλαντον τὸ δποῖον σᾶς ἔδρῳ καὶ θᾶττα γίνετε Κυβερνῆται πόλεων, δταν θᾶττα μάθετε ἐμπειρικῶς τὸ δτι γνωρίζετε ὡς ψυχαὶ Αὐτοεπιγνώσεις θεωρητικῶς, δσον ἀφορᾶ τὴν παχυλὴν ὑλην, τὴν ψυχικήν καὶ Νοητικὴν ὑλην. "Οταν ὡς Μόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις δέχεσθαι τὴν πείραν τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως ἐαυτοῦ σας καὶ τὴν συγχρένετε μὲ τὴν Πανσοφίαν τοῦ ἴσωτερου ἐαυτοῦ σας Ζωχῆς Αὐτοεπιγνώσεως, φέρνετε μὲ δικήν σας τώρα βούλησιν, δικήν σας, ὡς Μόνιμου προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσις φυσικό, τὴν ίσορροπίαν καὶ τὴν γνώσιν, ἡ δποῖα γνώσις θᾶττα γίνη

σοφία.

Το μέλλον, μεγάλη ἀμοιβή. "Εὗγε δοῦλε ἀγαθέ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὅλιγα εἰς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ΚΥΡΙΟΥ σου", καὶ ἡ χαρὰ τοῦ ΚΥΡΙΟΥ μας εἶναι κατὰ ποὺ δέν μπορεῖ νὰ συλλέψῃ τὸ γῆγενον μυστικὸν τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἡ χαρὰ του ἡ τοποχρονική εἶναι δύσμαντη.

"Ωστε, εἴμεθα θεῖαι δύντητες ὡς καὶ τοποχρονικές ὑπέρδεις, δύο πολὺ διαφορετικές καταστάσεις. Θέλω σκέψιν στὸ σημεῖον αὐτὸς. Εἴμεθα θεῖες δύντητες αἰώνιοι, ἄφθαρτοι μέσα στὴν θεῖαν Πανσύφιαν, ὡς καὶ τοποχρονικαὶ ὑπέρδεις. Στὸ σημεῖον αὐτὸς βλέπω διπλήν κατάστασιν, τὴν θεῖαν ὑπέρ οὐσίαν μδνιμη προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν, αἰώνιαν ἐν τῷ οὐσίᾳ, φανομενικὴν φθαρτήν καὶ ὑπὸ ἀλλαγῆς, ὡς καὶ τὴν ἐνδυμασίαν τῆς τὴν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν.

Τέποτε τοποχρονικὸν δέν εἰσέρχεται εἰς τὴν αἰώνιαν δύντητα, θεῖον ἔαυτδν μας, δημος εἰς τὴν τοποχρονικήν ὑπαρξίαν, στὸ κατώτατὸν τῆς σημεῖον ὅχι εἰς τὸ σημεῖον ποὺ δυνομάζομεν μδνιμη προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν, ἀλλά εἰς τὸ σημεῖον ποὺ λέγομεν παρούσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν, εἰσχωρεῖ τὸ κοινὸν ρεῦμα, Ἀγιοπνευματικῆς ζωῆς, κοινὸν διὰ τὸ δρυκτόν, φυτικόν, καὶ ζωϊκόν βασίλειον καὶ τὸν ἀνθρώπον.

Καὶ, ἔτσι θᾶ δοῦμεν τές καταστάσεις αὐτές σ' ὅλα αὐτὰ τὰ βασίλεια, θᾶ δοῦμεν καὶ εἰς τὸν ἀνθρώπον, τὸ ἔνστικτον, δημος θᾶ δοῦμεν καὶ εἰς τὸ ζῶον, τὴν ἀντερδρασιν καὶ τὴν ὑποσυνείδητον ἔκεινην μορφὴν τῆς συνειδήσεως ποὺ δέρευνητῆς ἐπιστήμων τῶρα θᾶ δῆ καὶ στὸ φυτόν καὶ στὸ ζῶον καὶ εἰς τὸν ἀνθρώπον καὶ στὸ νευρικὸν του σύστημα καὶ, στὸ παχυλόν του ὑλικὸν σῶμα, ἀλλά, νᾶ μή πλανώμεθα, ήμεῖς εἴμεθα θεοί καὶ Υἱοί ΥΠΙΣΤΟΥ πάντες, αὐτὸς εἶναι καθαρόν.

Στὰ ἔπιμενα μαθήματα θέλω ἀπὸ τὰ προηγούμενα μαθήματα ἔρωτήσεις. Δέν πρέπει νᾶ προχωροῦμεν εἰς τὰς ἀληθείας αὐτάς προτοῦ τές συνειδητοποιήσωμεν ἐντὸς ήμῶν. "Ἐχετε νᾶ υποβάλετε καμμιάν ἔρωτησιν τῶρα;

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ἐρώτησις: Διδάσκαλε, τὰ ζῶα, ἀντελήφθηκα δτε ἔχουν ἔναν "Αγγελον, μήπως πηγαδνουν εἰς τές 'Αρχαγγελικές τάξεις;

Απάντησις: "Ενας 'Αρχαγγελος προϊσταται ἐνδις εἴδους ζώων. 'Ο 'Αρχαγγελος αὐτός προεκτενει ἔναν, θᾶ ἔλεγα, ἐπιστάτην 'Αγγελον μέ τὸν ἵδιον τρόπον ποὺ προεκτενει ἡ Ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις ἔαυτδν μας τὴν μδνιμη προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἡ δόποια διαρκεῖ αἰώνων αἰώνων, τὸ ἵδιο καὶ δ προϊστάμενος 'Αγγελος ζεῦ ἐφ' ὅσον ὑψίσταται τὸ εἶδος ἔκεινο τῶν ζώων. 'Εκεῖνος πλέον μέ τὴν σειράν του προεκτενει μορφές ζώων, χιλιάδες, καὶ καθε μορφῇ ἔχει ἔναν 'Αγγελο. 'Η ζωὴ τοῦ ἐνδις 'Αγγέλου αὐτοῦ, διαρκεῖ δοσον καὶ ἡ ζωὴ τῆς μορφῆς ἔκεινης καὶ δῆτη ἡ ἐμπειρία τοῦ 'Αγγέλου ἔκεινου διοχετεύεται εἰς τὸν προϊστάμενον 'Αγγελον.

"Ωστε, τοποχρονικῶς οἱ 'Αγγελοι αὐτοῖς καταγράφουν τές ἐμπειρίες τῶν μορφῶν αὐτοεπιγνώσεων τές δικοῖες διοχετεύουν εἰς τὸν προϊστάμενον "Αγγελον καὶ, βλέπομεν δτε, καθε νέα προέκτασις, μορφῆς ζωῆς τοῦ εἴδους ἔκεινου ἀπὸ τὸν προϊστάμενον "Αγγελον, προικίζει τὸν νέον "Αγγελον ποὺ προϊσταται τοῦ νέου εἴδους μέ δῆτη τὴν ἐμπειρίαν ποὺ κατέχει. Ήτα ἀπόδειξις.

Βλέπομεν ἔνα αύγδ ἐνδις ὑδροχαροῦς πτηνοῦ, μιᾶς πάπιας, αύγδ δμοιο καθ' ὅλα μ' ἔναν αύγδ κατα. Οὔτε δ μεγαλύτερος ἐπιστήμων δέν μπορεῖ νᾶ τὸ διαχωρίση, οὔτε καὶ κάνοντάς το ὑδροχαροῦς φαντάζομαι. Τοποθετεῖται τὸ αύγδ αὐτὸς σὲ μιᾶ κατα νᾶ ἐκκολαφῆ μετ' τὸ ἄλλα τῆς αύγδ. Θᾶ ἐκκολαφῆ. 'Αμέσως τὸ μικρό εἶναι μιᾶ μικρή πάπια μέ δῆτες τές ἐμπειρίες, τὸ ἄλλα εἶναι κοτόπουλλα. Ηεγαλώνοντας ὅλιγο θᾶ τὸ δοῦμεν νᾶ τρέχῃ στὸ νερό, νᾶ πηδήσῃ μέσα στὸ νερό, νᾶ ἀρχίσῃ νᾶ κολυμβᾶ καὶ ἡ μήτηρ, ορνιθα, νᾶ ἀνησυχῆ, νᾶ τρεμοχριτῆται, διέτε δέν γνωρίζει τὴν κατάστασιν. 'Η ἴδια τὸ ἔχει ἐκκολαφει, δέν εἶναι;

Ποιῶς ἔμαθες αὐτὸς τὸ πτηνόν ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὸ αύγδ νᾶ κολυμβᾶ;

"Μιστε ἡ θεῖα Πανσύφια ὡς ἔνστικτο προικίζει δῆτα τὰ βασίλεια τῆς ζωῆς ἀπὸ τὸ δρυκτό, τὸ φυτικό, τὸ ζωϊκό, ἀκέμη καὶ τὸν ἀνθρώπον εἰς τὰ κατώτατα στάδια ἐκφρά-

σεώς του παῖς λέγομεν, ἔνστικτο. Διδτὶς ὡς τὸ σημεῖον αὐτὸς ἔχουν κοινὸν πεδίον ἐπιδράσεως, ἀλληλοεπιδράσεως. "Ομως, δὲ Ἀγγελος φύλαξ ἐνδεὸς ἀνθρώπου δέν προέρχεται ἀπὸ τὰ κατὰ στριμότα, ἀλλά, κατέρχεται ὡς θεῖα Πανσοφία ἀπὸ τὸν προτετάμενον Οὐρανὸν Ἀνθρώπον, οὐν 'Αρχαγγελον "Λυθρωπον.

Μή νομίζετε ὅτι, δὲ φύλαξ Ἀγγελος ἐνδεὸς Ανθρώπου εἶναι δὲ ἐαυτὸς του Συχῆ Αὐτοεπίγνωσις. "Οχι, δέν εἶναι. Οὕτε καὶ δὲ ἐαυτὸς του Νόνιμη προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις, οὔτε κι' αὐτὸς εἶναι.

Τι εἶναι;

Βλέποντας τὸν φύλακα Ἀγγελος ἐνδεὸς ἀνθρώπου θὰ τὸν ἴδωμεν νὰ ἔχῃ τὸ ἴδιον ἀνδστημα, τὴν ἴδιαν μορφήν μὲ τὸν ἀνθρωπὸν πού προστατεύει, σᾶν νὰ εἶναι τὸ εἶδωλον του μέσα σ' ἕναν καθαρὸν καθρέπτην.

Τι εἶναι; "Ομοιον εἶναι τὸ ἀριστερὸν χέρι μὲ τὸ δεξιὸν χέρι τοῦ ἀνθρώπου, δημως δὲ ἀνθρωπὸς ἔχει δύο χέρια, δηλι ἕνα. Δέν μπορθῆμεν νὰ ἐκλάβωμεν τὸ ἀριστερὸν χέρι γιαδ δεξιὸν χέρι, προσέξετε τὴν διαφορὰν αὐτῆν.

Τῶρα προχωροῦμεν καὶ λέγομεν. Ποῖα λοιπὸν ἡ σχέσις μας μὲ τὸν φύλακά μας Ἀγγελο; Εἶναι δὲ φύλαξ Ἀγγελος αὐτὸς ὑπηρέτης μας; Τι εἶναι γιαδ μᾶς; Προτετάται τενος; Τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως, προτετάται περασμένων ἔνσαρκώσεων, προτετάται μήπως τῆς Μονέμου προσωπικότητος Αὐτοεπίγνωσεως ἢ τῆς Συχῆς Αὐτοεπίγνωσεως; Πότε κατῆλθε; Πότε ἔχει δημιουργηθῆ;

Αὐτὸς δέν τὸ εἶχαμεν πετη ποτὲ καὶ τὸ λέγομεν τῶρα.

Κατερχομένη μία ἀκτινοβολία τῆς Θείας Μονάδος ἔαυτοῦ μας, διὰ τῆς "Ιδέας του Ανθρώπου, μία καὶ μδη, διαθλάται εἰς δύο ἀκτινοβολίες διὰ τοῦ Οὐρανοῦ "Ανθρώπου, τὴν Συχῆν Αὐτοεπίγνωσιν καὶ τὸν φύλακα Ἀγγελον. "Η Συχῆ Λύτοεπίγνωσις ἔχει μέλημδ της νὰ προεκτείνῃ τὴν Νόνιμη προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν καὶ νὰ ἐποπτεύῃ τὴν καθοδον καὶ τὰς ἐμπειρίας. Ο φύλακας Ἀγγελος θὰ συμπράττῃ μὲ τὴν Νόνιμη προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν διὰ τῆς Συχῆς Αὐτοεπίγνωσεως ὡς προστάτης δόδηγρος.

"Ωστε κατέρχεται ἀπὸ τὴν πρώτην καθοδον καὶ ἀπὸ τὴν στιγμήν πού προεκτείνεται ἡ Συχῆ αὐτοεπίγνωσις ὡς Μόνιμος προσωπικότης. "Διοσύρεται; Εἰς τὴν θέωσιν τῆς Μονέμου προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως τι γίνεται;

"Οταν ἀποσυρθῇ ἀπὸ ἕνα πρόσμα μία ἀκτινοβολία φωτὸς καὶ δέν μᾶς δίδει τὴν διάθλασιν τοῦ φωτὸς εἶναι ἔνα φῶς.

"Ωστε, δταν ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὴν "Ιδέα "Ανθρωπο δ φύλαξ Ἀγγελος εἶναι αὐτὸς πού θὰ προτετάται τῆς δύντοποιησεως, τῆς Μονέμου προσωπικότητος Αὐτοεπίγνωσεως. Καὶ δ Πολὺ "Ηγαπημένος εἴπε

"Χαρᾶ γίνεται παρὰ τοῖς Ἀγγέλοις ἐν τοῖς Οὐρανοῖς δι' ἔναν ἐπιστρέφαντα".

Ποῖους Ἀγγέλους καὶ διατεῖ;

"Ωστε, τοποχρονικῶς δ φύλαξ Ἀγγελος δέν εἶναι δὲ ἐαυτὸς μας δπως δέν εἶναι τὸ δεξιὸν χέρι τὸ ἀριστερὸν χέρι. "Δλλο τὸ ἔνα, ἄλλο τὸ ἄλλο. "Η καρδία δημως καὶ ἡ κεφαλή, μποροῦν νὰ ποῦν, ἐαυτὸς τους τδσον τὸ δεξιὸν δσον καὶ τὸ ἀριστερὸν χέρι. "Οταν ἡ Συχῆ αὐτοεπίγνωσις ἔαυτος μας δύντοποιηθῇ, ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὰ γῆινα καὶ τὰ τοποχρονικὰ καὶ θεωδῆ θὰ ἵδῃ τὸν φύλακαν "Ἄγγελον ἔαυτον της. Εἶναι μία κατάστασις ἀγαλλιασεως τὴν δποῖν δέν εἶναι εὔκολον νὰ δντιληφθῆτε.

Καὶ ἔνα ἄλλο. "Ο φύλαξ Ἀγγελος ἔαυτος δημως πρωποκέντηδες τέτος ἀτυχίες τῆς Μονέμου προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως /θλίβεται; Εἰς τέτος πρωποκέντηδες της χαίρει; Λύτος δ φύλαξ Ἀγγελος τοποχρονικῶς γνωρίζει, ἀντιλαμβάνεται, αἰσθάνεται ὡς καὶ δ ἀνθρωπος;

"Ἄφοῦ διέρχεται καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ Οὐρανοῦ "Ανθρώπου θὰ πρέπη νὰ αἰσθάνεται, διαφορετικά, πῶς θὰ δντιλαμβάνεται τοὺς κινδύνους τῆς Μονέμου προσωπικότητος καὶ πῶς θὰ μποροῦσεν νὰ βοηθήσῃ.

"Ωστε, εἶναι δημηλαγμένος ἀμαρτιῶν, ὥστεσον, δ τὰ πάντα γνωρίζων δσον ἀφορᾶ τὴν ἀμαρτίαν. Νά εἶπωμεν ὅτι εἶναι συνήγορος τοῦ ἔαυτοῦ μας; "Λλαδ συνήγορος ἐν

Ούρανως τοποχρονικός, όχι κατήγορος, όχι κατήγορος, άλλαδε συνετίζων μαστιγωτής; Είναι αύτος πού ξυπνά μέσα είς την προσωπικότηταν αύτοεπίγνωσιν τές τύφεις του συνειδήσιως; Είναι αύτος πού παίρνει την καταγραφήν της προσωπικότητος αύτοεπιγνώσεως καί παρουσιάζει την καταγραφήν, την ταυτόχρονον καταγραφήν γεγονότων της ψυχῆς αύτοεπιγνώσεως, την παρουσιάζει στήν προσωπικότηταν αύτοεπίγνωσιν διαδεκτήν καί κάμη παραλληλισμόν καί νά συνεισθῇ; 'Δσφαλῶς.

Είναι δέ Πάνσοφος, θά δέλεγα προστάτης ἑαυτός.

Ἐρώτησις: Είναι γιά κάθε ἄνθρωπον ἔνας;

Απάντησις: 'Δσφαλῶς. "Όταν ὑπάρχουν δύο ἄνθρωποι οἱ διοῖτοι είναι ἀκτινοβολίαι τῆς ἴδιας θά δέλεγα Οὐρανίας Θείας Μονάδος — γιατί εἴχαμεν πεῖ ζτε μιᾶς Οὐρανίας Θείας Μονάδας μπορεῖ νά δέλεγα Χιλιάδας προεκτάσεις, καί μάσφαλῶς κάθε μιᾶς ἀπό τές προεκτάσεις δημιουργεῖ καί τὸν φύλακα "Ἄγγελο.... δέν εἶναι; Οἱ φύλακες Ἅγγελοι τῆς ἴδιας ἀκτινοβολίας ἡ μᾶλλον διαφορετικῆς ἀκτινοβολίας, τῆς ἴδιας Θείας Μονάδος, γνωρίζουν δέ ένας τὸν ἄλλον; Λύτοι ναί, μάσφαλῶς. Μπορεῖ νά μη γνωρίζουν δέ ένας τὸν ἄλλον ὡς ἄνθρωποι προσωπικότητες αύτοεπιγνώσεις, τοποχρονικές ὑπάρξεις, άλλαδε οἱ προϊστάμενοι "Ἄγγελοι των γνωρίζουν τήν Θείαν καί μίαν προέλευσίν των, καί τοσούς νά εἶναι καί αύτοις πού δημιουργοῦν τὰς σχέσεις καί τὰς συμπαθείας μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Είναι στὸ σημεῖον αύτοῦ πού ἐναρμονίζουν τὰς σχέσεις τῶν προεκτάσεων τῆς ἴδιας Θείας Μονάδος.

Ἐρώτησις: Θά ηθελα νά ἀναφερθῶ εἰς τὰς λέξεις Ψυχοθεραπεία καί Μαγνητοθεραπεία καί νά ἐρωτήσω ἂν ἀπλῶς εἶναι συνώνυμα ἡ ἀν ύπάρχει ούσιαστική διαφορά καί ποια εἶναι παρακαλῶ;

Απάντησις: 'Δσφαλῶς οἱ ἄνθρωποι μεταχειρίζονται λέξεις πού ἀποδίδουν διαφορετικάς· ἐννοίας, ἔχουν κάσει πολύ τήν ἐννοίαν οἱ λέξεις. 'Ημεῖς ἃς τὰς τοποθετήσωμεν ὁρθῶς.

Μαγνητοθεραπεία, θά πρέπη νά εἶναι ἡ διοχέτευσις ἡλεκτρομαγνητικῶν ρευστῶν, δηλαδή, ζωϊκότητος αἰθερικότητος, ἀπό τὸ σῶμα τοῦ θεραπευτοῦ ἡ ἀπό τὴν φύσιν γύρω εἰς τὸ πάσχον σῶμα ἐνδεκτής διαδεκτής καί προσθέτης την θεραπείαν. Στήν Εὔρωπην αύτοῦ τὸ λέγουν Μεσμερισμό περίπου, ἐκτοπλασματικήν θεραπείαν, καί αύτοῦ τὸ λέγουν. "Ωστε, μαγνητοθεραπεία, εἶναι, ἡ μεταφορά ζωϊκότητος αἰθερικότητος ἀπό τὸ σῶμα ἐνδεκτής θεραπευτοῦ διαδοῦσας μπορεῖ νά εἶναι Ψυχοθεραπευτής ἡ πνευματοθεραπευτής εἰς τὸ σῶμα ἐνδεκτής, εἴτε αύτοῦς γνωρίζει πῶς γίνεται ἡ θεραπεία ἡ ἀπλῶς νά τὸ διοχετεύῃ καί τὸ ΔΡΙΟΝ ΠΕΓΕΥΜΑ μεταχειριζόμενον τήν ζωϊκότηταν αύτην, αἰθερικότητα νά κάμη τήν θεραπείαν.

"Ωστε, Μεσμερισμής ἡ μαγνητοθεραπευτής μπορεῖ νά εἶναι οἰσδήποτε γνωρίζει νά συγκεντρώνη τήν προσοχήν του ἡ τὸν λεγόμενον κινητικόν αἰσθέρα καί αἰσθησιακόν αἰσθέρα εἰς τὸ χέρι του, ἡ νά τὸν μεταφέρῃ ἀπό τὸ σῶμα του ἡ ἀπό τὸ γύρω περιβάλλον του εἰς τὸ σῶμα του ἀσθενοῦς.

Ψυχοθεραπευτής, εἶναι αύτος πού μπρετεῖ νά κάμη αύτοῦ, ἀλλάδε γνωρίζει τὲ κάμνει καί ἐργάζεται ὡς Μόνιμη τουλάχιστον προσωπικότης αύτοεπίγνωσις, ἀφοῦ σέ κάθε προέκτασιν ζωϊκότητος — αἰθερικότητος διοχετεύει τήν Θείαν 'Ἄγαπη ὡς σκοπόν, τήν ἀνιδιοτελῆ 'Αγάπην.

'Ο Μαγνητοθεραπευτής μπρετεῖ νά ἀμείβεται, δ Ψυχοθεραπευτής δ πραγματικός ποτέ δέν δέχεται ἀμιοιτήν διδτού δίδει ζωϊκότητα αἰθερικότητα Θείαν Ούσιαν ἡ διόπτα διέρχεται δι' αὐτοῦ καί δέν εἶναι κτήμα του. 'Εδώ εἶναι ἡ διαφορά. 'Ο Ψυχοθεραπευτής.

'Ο Πνευματοθεραπευτής τώρα εἶναι αύτος πού πλέον μέ ἔξουσίαν ὡς Ψυχῆς Αύτοεπίγνωσις διατάξει καί γίνεται ἡ θεραπεία αύτομάτως. "Ένας πνευματοθεραπευτής γνωρίζει διτεῖ εἶναι Γίδες τοῦ ΘΕΟΥ καί μέ ἔξισταν κάμνει διτεῖ κάμνει.

"Ωστε, ἔχομεν τὸν Πνευματοθεραπευτήν αύτον πού ἡδη γνωρίζει ποῦος εἶναι, τὸν Ψυχοθεραπευτήν, καί αύτος γνωρίζει ἀλλάδε ἐργάζεται μέ κάποιο δέος, μέ λιγδερη ἔξουσία καί τὸν μαγνητοθεραπευτή πού πολλές φορές νά τὸν δοῦμεν ἐγωΐστη, νά ἐργάζεται μέ μεγάλην δύσιν ἀνατίθειας, προσέξετε τήν διαφοράν αύτην.

Ἐρώτησις: Πατήρ Γιοχανάν, ηθελα νά ρωτήσω, οἱ μετενσαρκώσεις οἱ διοῖτοι γίνονται εἶναι συνέχεια τῶν παλαιῶν; Μπορεῖ ένας ἄνθρωπος νά ἐνσαρκωθῇ ἐπὶ τῆς γῆς για πρώτην φυράν καί σε ποίαν κατατάσιν θά εύρισκεται αύτος;

Άπαντησις: Παίρνεις ἔνα βιβλίον, διαβάζεις μίαν ιστορίαν, θας δῆς δτει ύπαρχει συνοχή μεταξύ των σελίδων, διαδοχή γεγονότων πού δόθηε σέ μίαν λογικήν πλοκήν ένδος έργου, σέ μίαν έξελιξιν μιᾶς καταστάσεως. Θα δοῦμεν πάντοτε δτει ή έπομενη σελίς στηρίζεται ἐπι τῆς προηγουμένης καί προχωρεῖ. Ήστασον δημας ξεχωριστή κάθε φοράν ή μία σελίδα ἀκό την προηγουμένην, δέν εἶναι, ἀλλά μέ μίαν λογικήν συνέχειαν.

Στές ἐνσαρκώσεις, ποιδς εἶναι αύτος πού ἐνσαρκώνεται, ή παρελθούσα καί ἀπελθοῦσα προσωπικότης αύτοεπίγνωσις πού διαλύεται ή ή Ιδνιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις πού ἐνδύεται νέα ἐνδύματα μέ την ἐμπειρίαν πού ἔχει πάρει ἀπό την προηγουμένην ἐνσάρκωσιν.

Αύτος πού ἐνσαρκώνεται εἶναι, δ ἄμορφος ἔαυτος μας Ιδνιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις χωρίς δημα, φύλον, ἔθνικότητα ἀλλά ἔνα κέντρον λήψεως ἐντυπώσεων, το ἕγω εἶμαι ἔγω, ἔκεινο το κέντρον πού ἔνομάζομεν αύτοεπίγνωσιν. Καί ή αύτοεπίγνωσις αύτη καθημερινῶς εἶναι το ἕδιον κέντρον, ὡστεσον ἀπό την μια στιγμήν ὡς την ἀλλην διαφέρει σέ τροπον σκέψεως, στο συναίσθημα, στήν συμπεριφοράν, στήν ἔκφρασιν, δέν εἶναι; Θα δοῦμεν ἐπίσης καί την διαφοράν δταν μεσόλαβή ή νύκτα καί το φαινόμενον πού λέγομεν ὑπνον καί την ἔγρήγορσιν, ὡστεσον, ὑπάρχει το κοινόν σημεῖον, κέντρον, πού ὄνομάζεται αύτοεπίγνωσις. Αύτο εἶναι ή Ιδνιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις ἔαυτος μας. Αύτο δσφαλῶς δέχεται τές ἐμπειρίες τοῦ παρελθόντος, δέν ἔχει καμμέναν ἀνάγκην νά θυμᾶται γεγονότα, ἀρκεῖ ή ἐμπειρία καί ή δποία διοχετεύεται διαδ νά τῆς χρησιμεύση είς το μέλλον. Μέ τον ἕδιον τροπον πού βλέπομεν είς την μίαν σελίδα το περιεχόμενον τῆς προηγουμένης σελίδος. Πῶς το βλέπομεν; "Οταν βλέπης το πρόσωπον είς αύτην την σελίδα πού ἀναφέρεται ἀμέσως ἔχεις υπ'όψιν σου τον δλον χαρακτήρα τοῦ προσώπου αύτοῦ πού ἔχεις σχηματίσει ἀπό δλες τές προηγουμένες σελίδες πού διάβασες, ὡς χαρακτήρα. Καί τον βλέπεις νά συμπεριφέρεται είς την σελίδα αύτη ἀναλόγως,..... δέν εἶναι; Δέν θας δῆς ως ἔναν πολύ διαφορετικόν ἀπό δτει τον ἕδες προηγουμένων.

"Ωστε, προηγουμένη ἐνσάρκωσις εἶναι γεγονός πού δέδει ἐμπειρίες χωρίς την ἀνάγκην ἀποτυπώσεως γεγονότων τουλάχιστον είς την ἔκάστοτε προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν ὅχι την Ιδνιμη προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν διαδ νά μή θορυβή καί νά ἐμποδίζη την έξελιξιν.

Θα μπορούσατε νά μοῦ θέσετε την ἔρωτησιν, μια Ιδνιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις γνωρίζει γεγονότα προηγουμένων ἐνσάρκωσεών της;

Βέβαια, καί μπορεῖ νά τα διοχετεύση σέ μια προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν ή δποία δέν προβελταν νά ἐπηρθεῖσθη ἀλλάς ἔχει ἀφομοιωθή μέ αύτην στήν έξελιξιν. Δηλαδή δέν προσθέτει ἐμπειρίες πολύ ἀπομακρυσμένες ἀπό αύτές πού ἀποτυπώνει ταυτοχρόνως καί ή ἐσωτέρα ψυχή αύτοεπίγνωσις στήν προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν.

Κανένας ως προσωπικότης αύτοεπίγνωσις δέν θα μένη στή λήθη δταν ἔχης ἀνέλθη είς το σημεῖον πού θα εἶναι ἔνα μέ τον ἔαυτον του ψυχή αύτοεπίγνωσιν καί Ιδνιμη προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν πού τα πάντα γνωρίζει, την στιγμήν ἔκεινην ἐνθυμεῖται προηγουμένες ἐνσάρκωσεις.

Τένος δημας; Τῆς παρούσης προσωπικότητος του αύτοεπιγνώσεως ή τοῦ ἔσωτέρου ἔαυτον κέντρου αύτοεπιγνώσεως τοῦ ἔγω εἶμαι ἔγω, δηλαδή τῆς Ιδνιμου προσωπικότητος αύτοεπιγνώσεως.

"Ωστε, ή Ιδνιμος προσωπικότης αύτοεπίγνωσις γνωρίζει καί προχωρεῖ, καί εἶναι ἔκεινο τοῦ ἔσωτέρου ἔαυτοῦ πού φαινόμενικά εἶναι φθαρτόν καί θα δένδυθη την ἀφθαρσίαν, φαινόμενικά εἶναι θνητόν καί ὡστεσον εἶναι δθάνατον καί θα δένδυθη την ἀθανασίαν.

Έρωτησις: δέν διατύπωσα σωτέμ την ἔρωτησιν. 'Υπέρχουν προσωπικότητες π.ν ἐνυπερώνται για πρώτην φωράν μᾶλλον ψυχές αύτειπιγνώσεις; καί πῶς πιρήνισιδένται ἀπό ἀπόψεως πείρας;

Λιπάντησις: 'Λσφαλῶς. 'Ος Ιδνιμη προσωπικότης αύτοεπίγνωσις κιτέχει θεωρήτικῶς την θείαν Πινσεφίν. Πρακτικῶς ούδεμίσιν. Θα δίρχεση ἀπό πολύ χιμηλό, θα δίρχεση μέ ἔνα καχυλδν ύλικδν ἔγκεφαλον πολύ χαμηλόν πού θα μής ἔκφραζη, ἔνυτικτα πιθ πολύ ζωδή, χαμηλό συναίσθηματι, την όργην, σκέψεις σχεδόν καμμιειδής ἔλιχέντην καί θα δίρχεση νά προ-

χωρῆ μὲν ἀπώτερον σκοπὸν νῦν γίνη κύριος τόσον τοῦ ὑλικοῦ σῶματος δοσῶν καὶ τοῦ ψυχικοῦ καὶ τοῦ ποιητικοῦ, καὶ αὐτὸς εἶναι ὃ ἴπωτερος σκοπὸς ὅλων τῶν ἐπομένων ἐνσαρκώσεων. Σέ καθε ἐνσάρκωσιν ἡ ἔκδοσις τοῦ πρωσωπικότητος αὐτοεπίγνωσις καταγράφει μὲν τὸν διεθνή της τρόπον, ταυτόχρονα δημιουργοῦ γεγονότων καὶ πραγμάτων καταγράφει καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις ἔστις. Ὁποῖς μεγίστη διαφορᾶ, δέν εἶναι; Δέν ὑπάρχει καμμία σύγκρισις. Ἐπομένως μένουν ὅλα ἐκεῖ μὲν ἐλαφρυτάτην ἐπίδροισιν ἀπό τῶν ἕσω ἔστι πρός τοῦ ἔξω ἔστι, πού μόνον τοῦ ἔνστικτο κέρνει τὸν ἄνθρωπον νῦν προχωρῆ ὀλίγον, δχι δ ὀρθολογισμός.

"Ωστε, τὸν ὀρθολογισμὸν θά τὸν δοῦμεν νῦν ὑποχωρῆ μπροστὰ σ' ἔνα συναίσθημα οἴκτον καὶ διαφόρων ἕλλων κατιστάσεων, συντίχρονως μὲν ἐνστρκώσεις πάρχειν νῦν καταγράψῃ καὶ καταγράψῃ πού βάζει ἡ ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις. Βλέπω λιγότερην ἀπόστασιν εἰς τὴν καταγραφήν. Οταν μάποτε ἡ καταγραφὴ τόσον τῆς τελευταίας θά ἔλεγα πρωσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως μὲν τὴν καταγραφὴν τῆς ψυχῆς αὐτοεπιγνώσεως εἶναι ἡ ἕδια, τέτε τὴ ψυχὴ αὐτοεπίγνωσις ἐναγκαλίζεται τὴν Ιδνιμη Πρωσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν, δέν ὑπάρχει ἀνδργκή πλλῆς ἐνσαρκώσεως, ἐκτὸς ἂν ἐπιύσμετ δι' ὑπηρεσίαν.

Γι' αὐτὰ διὰ διμιλήσωμεν περισσότερα, ἀποφεύγετε νῦν συνομιλῆτε εἰς τὸ πολὺ κοινὸν για τὰ θέματα αὐτὰ τὰ διποτα ἔχουν τόσον πολύ παρεξηγηθῆ.

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".